

Geen lijstje voor de Sint...

Beste Sint, goedheilig man,

Het is niet dat we elkaar niet elk jaar hier of daar wel eens tegenkomen en dat die ontmoetingen niet altijd deugd doen en zoet zijn als speculaas en warm zijn als een knetterend haardvuur maar toch is het ondertussen wel al wat jaren geleden dat ik u nog eens een echte brief schreef.

Dit jaar ga ik daar nu toch nog eens volgaarne voor zitten. Geen mail (ik zou bijgod niet eens weten naar waar ik die zou moeten sturen), geen sms of whatsapp, maar zoals het eigenlijk hoort, een brief – pen in de hand en glad papier.

Ik hoorde dat ge ondertussen al in het land zijt. Hoe dit in dit wonder jaar gelukt is om met heel uw gevolg toch tot hier te reizen is waarschijnlijk zo één van die mysteries die we in blijmoedigheid en groot vertrouwen dienen te aanvaarden, maar in elk geval chapeau (of mijter) dat het is gelukt. Weet dat ge ook dit jaar zeer welgekomen zijt – ge doet er veel mensenkinderen weer een groot plezier mee.

Al was de intocht dit jaar toch wat anders dan anders. Geen menigte van ouders en kinderen die samen en dicht bijeen en min of meer in koor hun schoonste lied zingen maar de Sint die als een dief in de nacht en naast staf en mijter nu ook getooid met een mondmasker zijn weg naar daken en mensen zoekt. We weten ondertussen beiden, dierbare Sint, dat een mondmasker bovenop een uit de kluiten gewassen baard zoiets heeft als een tang op een marsepeinen varken. Maar goed, beiden doen we wat wordt gevraagd en hopen op betere en ongemaskerde tijden.

Toen ik vernam dat het u ook dit jaar gelukt was om tot hier te geraken ben ik wat beginnen nadenken over mijn geschenkenlijstje. Wel, dat heb ik ook dit jaar niet.

Meer en meer geraak ik er immers van overtuigd dat een cadeau nooit iets kan zijn wat ge vraagt, nooit iets wat op een verlanglijstje staat; het is –mijns inziens- altijd iets wat ge krijgt, en nooit omdat ge het zou verdienen of omdat ge braaf zou zijn geweest maar altijd en alleen omdat er een ander is die u graag ziet.

Omdat er een ander is die denkt of weet : daar ga ik die nu eens echt een plezier met doen.

Cadeau 's zijn er dus nooit alleen maar voor wie ze krijgt, ze zijn even belangrijk voor diegene die ze mag geven. Ge weet wel Sint dat we dat in kerkelijke kringen zoiets als genade noemen : onverdiende gekregen zaligheid. We moeten dat oude versleten en weggeduwd woord maar weer wat meer en nieuw en opnieuw leren gebruiken.

Zelfs mensen kunnen zo weer cadeau en dus genade worden en zijn voor elkaar...

Geen verlanglijstje dus wat evenwel niet wil zeggen dat ik u niet iets zou willen vragen.

Ik zou u namelijk vriendelijk willen vragen om zeker dit jaar “geen huisjes stilletjes voorbij te rijden”. “Tik maar zachtjes tegen 't raam en strooi maar lekkers in d' een of d' andere hoek.”

Doe het zoals we van u gewoon zijn met gulle hand. Het zal velen in deze donkere dagen plezier en deugd doen.

Ik denk aan de kinderen die een bijzonder jaar hebben meegemaakt en die ondertussen veel hebben geleerd door minder naar school te gaan. Ze hebben dit jaar zo hun best gedaan.

En de jonge mensen die het uitgaan en samen zijn hebben gemist en nog missen : geef hen maar allemaal een zoete peperkoeken medaille.

Ik denk, goedheilig man, ook aan de velen op onze parochie die de ander niet vergeten. Ik heb in deze coronatijden al heel veel schone dingen gezien en meegemaakt. Mensen en groepen die in deze

dagen met veel creativiteit en vreugde aandacht blijven hebben voor wat mensen samen bindt en samenbrengt. Dat is –ik moet het u niet zeggen – evangelie en blijde boodschap.

En ik denk natuurlijk ook en niet in het minst aan al diegenen in de zorg; al die mensen in klinieken en rusthuizen. Ze blijven zo'n schoon werk doen; onvermoeid en nooit om door anderen gezien te worden. Chocolate, marsepein, lange adem, suikeren postuurke, goede moed – vul hun schoentje goed, genereus en overvloedig.

Ik wens u, beste Klaas, schone dagen en de vreugde van het geven. Geniet van uw verblijf. Al zal het anders dan anders zijn, een mens en een heilige blijft toch wie hij is. Daar verandert een virus niets aan. En draag ook goed zorg voor uzelf, op uw gezegende leeftijd behoort ge zo stilaan tot de risicogroep.

Groeten en altijd welgekomen.

Piet (gewoon, niet wit of zwart).

Ps. Wist ge Sinterklaas dat ge voor het eerst vanavond een agendapunt zijt op de vergadering van het schoolbestuur. Of ge in deze coronatijd als 'niet essentiële derde' wel welkom zijt op de scholen. Wees gerust, ik doe graag een goed woordje voor u.